

* Tegoroczne Triduum Paschalne przeżyliśmy z głęboką wiarą i może w nieco liczniejszej wspólnotcie zaangażowanych parafian niż w ub. latach. Wzięliśmy udział, w starannie przygotowanej przez wiele zaangażowanych osób, liturgii Wieczery Pańskiej w W. Czwartek, w liturgii W. Piątku oraz w nocnej Wigilii Paschalnej, w procesji rezurekcyjnej i w wielkanocnej Mszy św.

* 22 kwietnia **wizytował naszą parafię Ksiądz Arcybiskup Marian Gołębiowski**. Ostatnia wizytacja kanoniczna była 5 lat temu. Podczas wizytacji, na głównej Mszy św. Ksiądz Arcybiskup udzielił naszej młodzieży sakramentu bierzmowania.

Nasz Pasterz złożył wizytę w kancelarii parafialnej, spotkał się z przedstawicielami grup i wspólnot parafialnych oraz z Radą Parafialną. Podziękował księdzu proboszczowi, wikariuszowi i osobom świeckim zaangażowanym w pracę duszpasterską i charytatywną, i całej wspólnotcie parafialnej, za wszystko co czynią, by trwać w wierze, w uміłowaniu Kościoła i Ojczyzny, oraz za to, że swoimi ofiarami wspomagają parafię, dbając o jej materialny stan. Z zaleceń powizytacyjnych: zachęcał, aby w parafii powołać Akcję Katolicką oraz Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, a także, aby zaplanować nowe witraże i okna w kościele.

* W dniu 16 maja **ponad 30 dzieci przyjęło po raz pierwszy Komunię św.** Otaczamy te dzieci swoją szczególną modlitwą i troską o chrześcijańskie ich życie.

* **23 maja odbywała się zbiórka** na rzecz poszkodowanych podczas tegorocznej powodzi. Zebrałiśmy i przekazaliśmy do „Caritas” kwotę 9.150 zł.

* **W Uroczystości Bożego Ciała** w tym roku przewodniczył o. Marek Piaszczyński, nasz misjonarz z Panamy. Trasa procesji eucharystycznej w tym roku była skrócona ze względu na złą pogodę.

* W niedzielę 6 czerwca, **z okazji Dnia Dziecka**, został zorganizowany Festyn przez Świątlicę parafialną i Fundację „Opieka i Troska”. W tym dniu ogród parafialny został zamieniony na plac zabaw - nie tylko dla dzieci. Było wiele atrakcji.

* W dniu 15 czerwca **Klub Se-** ▶ 3

W drugim i trzecim kwartale 2010 r.

przez **SAKRAMENT CHRZTU** zostali włączeni do Kościoła:

Martyna MATUSIAK, c. Małgorzaty i Łukasza
Bartosz URBANIAK, s. Katarzyny i Mariusza
Lena LEWANDOWSKA, c. Marty i Piotra
Hanna DRWIĘGA, c. Jadwigi i Damiana
Emilia SZYMASZEK, c. Magdaleny i Pawła
Kaceper MAJEWSKI, s. Agnieszki i Michała
Oliwia BRYNDZA, c. Aleksandry i Macieja
Michał KRÓLIKOWSKI, s. Anity i Piotra
Mikołaj SKONECKI, s. Beaty i Jacka
Nela NIEMECZEK, c. Izabelli i Pawła
Mikołaj MAĆKIEWICZ, s. Dominiki i Krzysztofa
Oliwia KAŁUŻNA, c. Natalii i Łukasza
Michał KUBIK, s. Joanny i Sebastiana
Joanna CHODOR, c. Doroty i Grzegorza
Laura BARANOWSKA, c. Eweliny i Michała
Bartosz FORMA, s. Małgorzaty i Marcina
Milena ZAWODNY, c. Ewy i Piotra
Tomasz GDULA, s. Zuzanny i Grzegorza
Oliwier PECYNA, s. Katarzyny i Mariusza
Joachim OLKO, s. Anny i Bartłomieja
Agata SOWA, c. Ewy i Przemysława
Mateusz PIETRUCZUK, s. Marty i Mariusza
Marcela MALIK, c. Kamili i Przemysława
Maja GRAJPER, c. Róży i Łukasza
Olaf GRAJPER, s. Róży i Łukasza
Amelia MACIEJEWSKA, c. Wandy i Macieja
Judyta MAŁEK, c. Magdaleny i Przemysława
Milena STASIK, c. Marty i Tomasza
Lena WIECZOREK, c. Ireny i Piotra
Szymon ŻYŁKA, s. Anny i Tomasza
Maja BZDUN, c. Arlety i Jacka
Małgorzata MADERA, c. Agnieszki i Pawła
Daria SMOLIŃSKA, c. Agnieszki i Bartosza
Natalia KRASOWSKA, c. Moniki i Tomasza
Natalia KOTARSKA, c. Katarzyny i Krzysztofa
Zuzanna SZYMCZAK, c. Agaty i Mirosława
Weronika MATUSZAK, c. Katarzyny i Marcina
Filip SMOLARCZYK, s. Magdaleny i Tomasza
Jakub SMOLARCZYK, s. Magdaleny i Tomasza
Igora KARWOWSKI, s. Anny i Krzysztofa
Zofia JABŁOŃSKA, c. Aleksandry i Grzegorza
Maja PIETRZAK, c. Anny i Tomasza

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA zawarli:

Martyna DRZYMAŁA i Wojciech STASIAK
Katarzyna DUDZIC i Marcin PAŹ
Irina SMOLEŃ i Rafał GRZYB
Agnieszka KUPIEC i Łukasz TYNECKI
Magdalena TROJAN i Tomasz SETECKI
Aleksandra MRÓZ i Michał KACZYŃSKI
Dominika KETLIŃSKA i Szymon JOCHYMEK
Magdalena JABŁOŃSKA i Rafał LACH
Aldona BZDUCH i Mariusz MAŁOLEPSZY
Iwona SOKÓŁ i Robert PRUSACZYK
Katarzyna ZIARNIK i Michał KOSZTOWNIAK

Magda RACZKOWSKA i Paweł TOMASZEWSKI
Magdalena GIZEWETER i Mieczysław SZYNKAROWSKI
Justyna MINKINA i Piotr DZIWAŁSKI
oraz poza naszą parafią:
Aneta KAWA i Tomasz RYNKIEWICZ
Małgorzata KĘDLARSKA i Mateusz LIBERT
Ewa MARCENIUK i Michał OLSZYŃSKI
Kamila MARTYNOWICZ i Kamil NAMYŚLAK
Dorota PLEŚNIAK i Szymon DOMACHOWSKI
Liliana KOLEŚNIK Krzysztof DUL
Magdalena WAWRO i Wojciech MERENA
Katarzyna SEWERYN i Dariusz DOBROWOLSKI
Urszula MOSKA i Piotr KORZENIOWSKI
Małgorzata JASIŃSKA i Artur MARCINIAK
Katarzyna STAŃCZYK i Michał ŚWIĄTEK
Marta KOZDRAŚ i Mateusz MITKIEWICZ
Katarzyna PŁONKA i Rafał BREDSCHNEIDER
Marlena BOGUĆKA i Kamili KUBACKI
Beata SADOWSKA i Paweł GAĆ
Martyna DEPOWSKA i Marcin BRZÓZKA
Dorota GOSZCZ i Marcin CZUBAK
Ewelina WIELOWSKA i Łukasz KOWALSKI

ZMARLI w Chrystusie Panu:

Franciszek GÓRKA (1931 Prężyce; 23.03 br.)
Roman RYBARCZYK (1957 Wrocław; 8.04.br.)
Józef MSZYCA (1932 Gajęcice; 9.04.br.)
Janina GAWRYŚ (1927 Wilno; 12.04.br.)
Sylwester ZARZYCKI (1933 Jabłonówka; 30.04.br.)
Stanisława WAWRZYŃNIAK (1927 Poznań; 29.04.br.)
Genowwefa PIASZCZYŃSKA (1933 Chyrow; 5.05 br.)
Helena HARASIEWICZ (1923 Śliwniki; 7.05.br.)
Helena SZLUSAREK (1924 Florentyna; 13.05.br.)
Franciszek RYDNICKI (1947 Kępno; 16.05.br.)
Zenobia OSARCZUK (1948 Mirosławiec; 23.05.br.)
Maria ŚWIĄTEK (1935 Głowaczowa; 27.05.br.)
Czesław KWIATKOWOSKI (1932 Michałówka; 2.06.br.)
Stefania SOCHA (1916 Jareńówka; 3.06.br.)
Felicja NOWICKA (1921; 10.06.br.)
Aleksander HAMERLA (1933 Błazowa; 14.06.br.)
Mieczysław KOZIOŁ (1932 Zimna Wódka; 20.06.br.)
Sylwester PROKOPOWICZ (1976 Wrocław; 22.06.br.)
Sigrid FIZELSON (1943 Kamień; 26.06.br.)
Leopold ROGOWSKI (1935 Monasterzyska; 28.07.br.)
Adolf OSTROWSKI (1922; 31.07.br.)
Mieczysław JANKOWSKI (1924 Łąjski; 3.08.br.)
Zbigniew URBANIAK (1915 SWamostrzel; 3.08.br.)
Andrzej OBUCHOWICZ (1953; 11.08.br.)
Robert KOCHAN (1920 Mossow; 15.08.br.)
Mirosław SOSOKI (1947 Czerniaków; 28.08.br.)
Leokadia STRASZUK (1934 Dietrzkowice; 28.08.br.)
Józef SZKUDLAREK (1945 Borki; 6.09.br.)
Marian WOLSKI (1953 Miechów; 23.09.br.)
Zofia RYCZAJ (1926 Padhojce; 27.09.br.)

ŻYĆ WIARĄ

PISMO PARAFII ŚW. JAKUBA I KRZYSZTOFA WE WROCŁAWIU październik 2010 nr 2-3 (67-68)

Po co nam sakramenty?

Sakramenty św. są znakami, ustanowionymi przez Chrystusa, powierzonymi Kościołowi, by nas upewnili, że Bóg nas kocha.

Działalność Boga jest niewidzialna. Gdyby bowiem wkraczał w nasze życie namacalnie, cudownie, to by ograniczył naszą wolność. Bylibyśmy skrzępowani Jego działaniem i ciągle czekalibyśmy na Jego interwencję. Bóg który nas kocha założył Kościół, aby w nim i przez niego współdziałać z człowiekiem w zbawieniu świata. To działanie Boga jest ściśle związane z widzialnymi znakami - spełnienie tego znaku niezawodnie daje człowiekowi łaskę, o ile ten jest na jej odniór przygotowany. Celem działalności Boga przez sakramenty jest doskonalenie człowieka - chodzi o ustawiczny rozwój w nim tego co najważniejsze: wiary, nadziei i miłości. To sakramenty dostarczają nam jakby energii potrzebnej do rozwoju w nas życia Bożego.

Znaki sakramentalne są bardzo proste i składają się w zasadzie z pewnych gestów i towarzyszących im słów, np. obmycie wodą, namaszczenie oliwą, nałożenie rąk itp. Słowa pochodzą bezpośrednio od Chrystusa albo sformułowane zostały przez Kościół, który do tego jest upoważniony.

Trzy z tych sakramentów mogą być udzielone tylko raz w życiu, bowiem wprowadzają zupełnie nową relację między człowiekiem a Chrystusem.

Z ustanowienia Bożego nikt sobie samemu nie może udzielić sakramentów. Dla wzrostu naszego życia religijnego i dla przyjęcia łaski Bożej jest nam potrzebny ten drugi człowiek. Tak powstaje dziwna wspólnota. Bóg działa zatem w Kościele w sposób pośredni. Oddał nam siebie, byśmy Go udzielałi jedni drugim. Jeśli chcę mieć pewność otrzymanej łaski, muszę iść do drugiego człowieka, do Kościoła.

ŻYCIEM ZDUMIENI – listopadowe refleksje

Każdy od dziecka był w cmentarzu. Czym innym był cmentarz widziany od grobu babci w pierwszolistopadowy wieczór – to był powiew Tajemnicy. Czym innym jest cmentarz gdy jesteśmy dorośli. Tajemnica nabrała nowego znaczenia. Zrodziło się poczucie świętości, które jest reakcją człowieka na zdumienie, jakie powstaje w obliczu cudu życia i śmierci.

Patrzę na swoją dłoń. Widzę, jak palce sprawnie dotykają klawiatury. Sięgam po myszkę. Ręka prowadzi znacznik po ekranie, oczy patrzą na ekran komputera podążając za myślą. Wszystko dokonuje się z niezwykłą precyzją. To nie tylko mechaniczna, czy nawet psychiczna sprawność. To tajemnica istnienia, zwana życiem.

A na cmentarzu – kres życia. Dlatego człowiek staje tam pełen zdumienia: czyżby koniec? I czuję, że to nie może być koniec. Ze zdumienia nad śmiercią wyrasta poczucie Tajemnicy i świętości śmierci. Sama zaś śmierć zda się być tylko zasłoną. Nawet materialści zdają sobie sprawę, że człowiek

to więcej niż sama materia. "Cześć jego pamięci!" – wykuwają na pomnikach. Choćby została tylko sama pamięć o tych, którzy odeszli, już ona jest święta. Na cmentarzu w niepojęty sposób koncentruje się pamięć o zmarłych. Dla wierzących staje się ona modlitwą. Nawet kwiaty i znicze zamieniają się w modlitwę.

Stawiamy pomniki tym, którzy odeszli, jakbyśmy przeczuwali, że pamięć to zaledwie okruszek prawdy o odejściu człowieka. Najtwardsi sceptycy i najzaciętsi ateści miękają w obliczu śmierci. Przynajmniej cichną, jakby ostatni argument ich niewiary stracił ważność. Nie są w stanie powiedzieć wieczności, "tak", ale nie mogą już wykrzyknąć swojego „nie”.

Cmentarz jest święty wielkością nie tyle pamięci, co oczekiwania. Niechby to było tylko niepewne oczekiwanie na Wielką Nieświadomą ludzi niewierzących, a już ono budzi zdumienie i jest święte. Dla chrześcijan jest to oczekiwanie na Wielką Wiadomą, na zmartwychwstanie. Dotykamy świętości naj-

wiekszej: zdumienia, w jakie nas wprawia Jezusowe zmartwychwstanie. Dlatego cmentarz – miejsce oczekiwania na zdumiewające zwycięstwo – jest naszą wielką świętością.

Dzisiaj zanika świętość należąca cmentarzom – wszak śmiercią mało kto się dziś zdumiewa. Europa i świat stały się ogromnym cmentarzyskiem. Ludzkie prochy rozsypane są wszędzie – ofiary wojen, zamachów, wypadków, zbrodni, przemysłowych katastrof, masowych mordów. Fikcyjna śmierć fikcyjnych ludzi na filmowych czy telewizyjnych ekranach dopełnia resztę – coraz trudniej zdumiewać się tak życiem, jak i śmiercią.

W obecnych czasach człowiek – każdy – musi na nowo przemyśleć swój stosunek do życia, do jego materialnej cudowności, do głębi ducha ożywiającego materię, do pamięci o odchodzących, do perspektywy oczekiwania... Wyrwywamy się ku życiu, nie ku śmierci. Właśnie dlatego cmentarze są dla nas święte. I takimi muszą zostać dla następnych pokoleń.

Czym są sakramenty?

Chrzest

„Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.” (Mk 16, 15-16)

Jezus Chrystus po swoim zmartwychwstaniu daje Apostołom nakaz: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie się zachowywać wszystko, co wam przykazałem” (Mt 28, 19-20).

Sam Jezus potwierdza, że chrzest jest konieczny do zbawienia, dlatego Kościół nie zna oprócz chrztu innego środka, by zapewnić wejście do szczęścia wiecznego.

Od najdawniejszych czasów chrzest jest udzielany dzieciom, ponieważ jest łaską i darem Bożym, które nie zakładają ludzkich zasług. Dzieci, rodząc się z upadłą i skażoną grzechem pierworodnym naturą, również potrzebują nowego narodzenia w chrzcie, aby zostały wyzwolone z mocy ciemności. Gdyby Kościół i rodzice nie dopuszczali dziecka do chrztu zaraz po urodzeniu, pozbawiliby je bezcennej łaski stania się dzieckiem Bożym. Rodzice chrześcijańscy powinni uznać, że taka praktyka odpowiada także ich roli opiekunów życia, powierzonego im przez Boga.

Skutkiem chrztu jest odpuszczenie grzechu pierworodnego i wszystkich grzechów osobistych, narodzenie do nowego życia, przez które człowiek staje się przybranym synem Ojca, członkiem Chrystusa, świątynią Ducha Świętego. Przez fakt przyjęcia tego sakramentu ochrzczony jest włączony w Kościół, "Ciało Chrystusa".

Z chrztu wynikają prawa i obowiązki. Ochrczeni mają prawo do przyjmowania sakramentów, do karmienia się słowem Bożym i korzystania z innych pomocy duchowych Kościoła; jednocześnie zobowiązani są do wyznawania przed ludźmi wiary.

Bierzmowanie

„Jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego.” (J 3, 5)

Chrystus wielokrotnie obiecywał Ducha Świętego. Spełnił tę obietnicę w dniu Pięćdziesiątnicy. Apostołowie napełnieni Duchem Świętym zaczynają głosić „wielkie dzieła Boże” (Dz 2, 11). Od tego czasu Apostołowie, wypełniając wolę Chrystusa, przez wkładanie rąk udzielali neofitom daru Ducha Świętego, który uzupełniał łaskę chrztu. Bierzmowanie przynosi wzrost i pogłębienie łaski chrzcielnej: zakorzenia nas głębiej w Bożym synostwie, ściślej jednoczy nas z Chrystusem, pomnaża w nas dary Du-

cha Świętego, udoskonala naszą więź z Kościołem, udziela nam, jako prawdziwym świadkom Chrystusa, specjalnej mocy Ducha Świętego do szerzenia i obrony wiary słowem i czynem, do mężnego wyznawania imienia Chrystusa oraz do tego, by nigdy nie wstydić się Krzyża.

Przygotowanie do bierzmowania powinno mieć na celu doprowadzenie chrześcijanina do głębszego zjednoczenia z Chrystusem, do większej zażyłości z Duchem Świętym, Jego działaniem, darami i natchnieniami, aby mógł lepiej podjąć apostołstwo, oraz obudzić zmysł przynależności do Kościoła.

Eucharystia

«Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb i dzięki uczynił wina i rzekł: „To jest Ciało moje za was (wydane), czyńcie to na moją pamiątkę». Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej.” (1 Kor 11, 23-25)

Jezus ustanowił Eucharystię jako pamiątkę swej Męki i Zmartwychwstania, którą polecił Apostołom celebrować aż do swego powrotnego przyjścia. Chrześcijanie zbierali się na „łamanie chleba” (Dz 20, 7) szczególnie w pierwszym dniu tygodnia, to znaczy w niedzielę, w dniu zmartwychwstania Chrystusa.

Gdy Kościół celebrował Eucharystię, wspomina Paschę (Ofiarę) Chrystusa, a ona zostaje uobecniiona. Ofiara, którą Chrystus złożył raz na zawsze na krzyżu, pozostaje zawsze aktualna: llekroć na ołtarzu sprawowana jest ofiara, dokonuje się dzieło naszego odkupienia. Sprawowanie Ofiary eucharystycznej jest nastawione na wewnętrzne zjednoczenie wiernych z Chrystusem przez Komunię. Przystępować do Komunii świętej oznacza przyjmować samego Chrystusa, który ofiarował się za nas. Pan kieruje do nas usilne zaproszenie, abyśmy przyjmowali Go w sakramencie Eucharystii: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli nie będziecie spożywali Ciała Syna Człowieczego i nie będziecie pili Krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie” (J 6, 53).

Kościół zobowiązuje wiernych do uczestniczenia w niedzielę i święta w Eucharystii i do przyjmowania Komunii św przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, po przygotowaniu się przez sakrament pojednania; gorąco zaleca jednak wiernym przyjmowanie Najświętszej Eucharystii w niedzielę i dni świąteczne lub jeszcze częściej, nawet codziennie.

Pokuta

„Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczacie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.” (J 20, 22-23)

Św. Jan Apostoł przypomina nam: „Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy” (1 J 1, 8). Sam Jezus nauczył nas modlić się: „Przebac nam nasze grzechy” (Łk 11, 4), łącząc razem wybaczenie sobie nawzajem win z przebaczeniem grzechów, jakiego udzieli nam Bóg.

Ten, kto grzeszy, rani cześć i miłość Boga, a także własną godność człowieka powołanego do synostwa Bożego oraz narusza duchowe dobro Kościoła. W świetle wiary nie ma większego zła niż grzech i nic innego nie powoduje gorszych skutków dla samych grzeszników, dla Kościoła i dla całego świata. Powrót do komunii z Bogiem, która została utracona przez grzech, rodzi się z łaski Boga pełnego miłosierdzia.

Tylko Bóg przebacza grzechy. Na mocy swego Boskiego autorytetu, Jezus daje tę władzę ludziom, by ją wykonywali w Jego imieniu. Udzielając Apostołom swojej mocy przebaczenia grzechów, Pan daje im również władzę jednania grzeszników z Kościołem (Mt 16, 19).

Kto chce dostąpić pojednania z Bogiem i z Kościołem, musi wyznać przed kapłanem wszystkie grzechy ciężkie, których jeszcze nie wyznawał, a które przypomniał sobie po starannym zbadaniu swego sumienia. Spowiednik zadaje penitentowi wypełnienie pewnych czynów zadośćuczynienia lub pokuty, by wynagrodził szkody spowodowane przez grzech i postępował w sposób godny ucznia Chrystusa.

Skutki duchowe sakramentu pokuty są następujące: pojednanie z Bogiem, przez które penitent odzyskuje łaskę; pojednanie z Kościołem; darowanie kary wiecznej spowodowanej przez grzechy śmiertelne; darowanie, przynajmniej częściowe, kar doczesnych, będących skutkiem grzechu; pokój i pogoda sumienia oraz pociecha duchowa; wzrost sił duchowych do walki, jaką musi prowadzić chrześcijanin.

Namaszczenie chorych

„Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśli by popełnił grzechy, będą mu odpuszczone.” (Jk 5, 14-15)

Choroba i cierpienie zawsze należały do najważniejszych problemów, poddających próbę życie ludzkie. Choroba może prowadzić do niepokoju, do zamknięcia się w sobie, czasem nawet do rozpacz i buntu przeciw Bogu, ale może także być drogą do większej dojrzałości, może pobudzić do szukania Boga i powrotu do Niego.

Współczucie Chrystusa dla chorych i liczne uzdrowienia z różnego rodzaju chorób są wymownym znakiem, że „Bóg łaskawie nawiedził lud swój” (Łk 7,16).

Skutki specjalnej łaski sakramentu namaszczenia chorych są następujące: zjednoczenie chorego z męką Chrystusa dla jego własnego dobra oraz dla dobra całego Kościoła; umocnienie, pokój i odwaga, by przyjmować po chrześcijańsku cierpienie choroby lub starość; przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł go otrzymać przez sakrament pokuty; powrót do zdrowia, jeśli to służy dobru duchowemu; przygotowanie na przejście do życia wiecznego.

Kapłaństwo

„Uważajcie na samych siebie i na całe stado, nad którym Duch Święty ustanowił was biskupami, abyście kierowali Kościołem Boga, który On nabył własną krwią.” (Dz 20, 28)

Cały Kościół jest ludem kapłańskim. Istnieje jednak inne uczestnictwo w posłaniu Chrystusa, przekazywane przez sakrament święceń, którego misją jest pełnienie służby we wspólnocie, w imieniu i w osobie Chrystusa-Głowy Kościoła. Pełniący urząd święceń wykonują swoją posługę wobec Ludu Bożego przez nauczanie, kult Boży i rządy pasterskie.

Od początku posługa święceń była udzielana i wykonywana według trzech stopni: jako posługa biskupów, prezbiterów (kapłanów) i diakonów. Biskupi jako następcy Apostołów i członkowie kolegium mają udział w odpowiedzialności apostołowskiej i w posłaniu całego Kościoła pod zwierzchnictwem papieża, następcy św. Piotra. Oni posyłają kapłanów i diakonów.

Małżeństwo

„Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła.” (Ef 5, 31-32)

Przymierze małżeńskie, przez które mężczyzna i kobieta stanowią ze sobą wewnętrzną wspólnotę życia i miłości, powstało z woli Stwórcy. Z natury jest ono nastawione na dobro współmałżonków, a także na zrodzenie i wychowanie potomstwa.

Sakrament małżeństwa udziela małżonkom łaski miłowania się wzajemnie tą miłością, jaką Chrystus umiłował Kościół. Łaska sakramentu udoskonala zatem ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozdzielalną jedność i uświęca ich na drodze do życia wiecznego.

Małżeństwo opiera się na zgodzie obu stron, to znaczy na woli wzajemnego i trwałego oddania się sobie w celu przeżywania wiernej i płodnej miłości.

Do istoty małżeństwa należy jedność, nierozdzielalność i otwartość na płodność. Chrześcijański dom rodzinny jest miejscem, gdzie dzieci otrzymują pierwsze głoszenie wiary. Dlatego dom rodzinny słuszy jest nazywany Kościołem domowym, wspólnotą łaski i modlitwy, szkołą cnót ludzkich i miłości chrześcijańskiej.

Z ŻYCIA PARAFII * Z ŻYCIA PARAFII

4 ► niora zorganizował wyjazd do Gniezna i Biskupina. Wśród pielgrzymów wytworzyła się dobra wspólnota modlitewna. Seniorzy zwiedzali miejsca naszych narodowych i ojczyznianych początków.

* 25 czerwca, dotychczasowy wikariusz ks. Wojciech Gryglewicz, został skierowany do pracy w innej parafii we Wrocławiu. **Nowym wikariuszem w naszej parafii został ks. Szymon Zaufal.** Nowy współpracownik proboszcza święcenia kapłańskie przyjął siedem lat temu, a ostatnio był przez 5 lat wikariuszem w parafii św. Agnieszki we Wrocławiu.

* W niedzielę 25 lipca w uroczystości **odpustowej** przewodniczył ks. prof. Waldemar Irek, rektor PWT we Wrocławiu. Po Mszy św. odbyło się poświęcenie pojazdów. W dniu odpustu wieczorem, podobnie jak w ubiegłym roku, odbył się Apel Jasnogórski, poprzedzony występem artystycznym naszej młodzieży.

* Dla dzieci ze świetlicy parafialnej, oraz scholi i ministrantów, **została zorganizowana kolonia.** Dzieci wypoczywały i modliły się w pięknym ośrodku w Darłowie.

Będąc nad morzem dzieci brały udział w rekolekcjach oazowych „Dzieci Bożych”, w których przewodniczył ksiądz proboszcz.

Wdzięczni jesteśmy wychowawcom, animatorom i sponsorom, którzy umożliwili dzieciom ten wyjazd. Podczas tegorocznych wakacji, również kilkoro naszej młodzieży wzięło udział w oazie na Podhalu, oraz dwie rodziny w oazie dla rodzin.

* 29 sierpnia **gościliśmy w parafii** ks. Bohdana Dutko ze Zgromadzenia Misjonarzy Saletynów w Krakowie, redaktora „Posańca Matki Bożej Saletyńskiej”. Wygłosił on kazania i dokonał promocji – może mało nam znanego czasopisma księży saletynów.

* **Nowy rok szkolny i katechetyczny** rozpoczęliśmy 1 września uroczystą Mszą św. z udziałem dzieci i młodzieży. Bardzo cenna jest na takich uroczystościach obecność nauczycieli i rodziców.

W tym roku **katechezę** w dwóch przed-

szkolach i czterech szkołach na terenie naszej parafii uczą:

ks. Szymon Zaufal, nasz wikariusz
ks. Krzysztof Noworytto, wikariusz par. św. Kazimierza

p. Jolanta Szczuplak
p. Aleksandra Winiarczyk
p. Joanna Grela
p. Krzysztof Zajkowski.

W sumie w każdym tygodniu nasi katecheci przeprowadzają dla dzieci i młodzieży 101 lekcji religii.

* Oprócz katechezy szkolnej, **przygotowania do przyjęcia sakramentów świętych** odbywają się w kościele. I tak:

- **Przed chrztem** dzieci, katecheza dla rodziców odbywa się w trzecią niedzielę m-ca o godz. 16.00.

- **Przed I Komunią św.**, dzieci i rodzice spotykają się na Mszy św. inicjacyjnej w trzecią niedzielę m-ca o 11.30. Ponadto katecheza dla tych rodziców – w środę trzeciego tygodnia o godz. 19.00.

- **Przed bierzmowaniem**, głównie młodzież trzecich klas gimnazjalnych, spotyka się (w tym półroczu) w trzeci czwartek m-ca o godz. 18.00; oraz w niedzielę na Mszy św. o godz. 10.00.

- **Przed małżeństwem**, narzeczeni mają spotkania przygotowawcze w poniedziałki (przez 2 miesiące) o godz. 19.30.

* W okresie miesięcy letnich przeprowadzaliśmy następujące **remonty**: usunięcie wilgoci i malowanie ściany w kaplicy, naprawialiśmy ogrodzenie cmentarza dwukrotnie zniszczone, przeprowadziliśmy remont mieszkania dla nowego księdza wikariusza, remonty kanalizacji, malowanie niektórych pomieszczeń parafialnych i wiele drobnych napraw. Także w tym okresie zakupiliśmy nowe chorągwie na procesję i nowe ornaty, a także kosiarkę do traw. Wydatki na ten cel wyniosły 29 tys. zł.

Na cele remontowe w tym roku, indywidualne ofiary złożyło tylko 60 rodzin na kwotę 12 tys. zł.

W związku ze świętem zmarłych

Przypominamy, że na naszym Cmentarzu Parafialnym od czterech lat, można już dochowywać do istniejących grobów. Każdy grób mający więcej niż 20 lat, należy ponownie opłacić. W przeciwnym razie, rodzina traci prawo do grobu i może być pochowany w tym miejscu ktoś inny. Pogrzeb na naszym cmentarzu należy zgłosić najpierw w kancelarii parafialnej a potem w zakładzie pogrzebowym. Również przeprowadzanie ekshumacji i stawianie nowego nagrobka, należy uzgodnić z księdzem proboszczem. Z racji święta będziemy odwiedzać Cmentarz. Pamiętajmy o umiarze w stawianiu kwiatów i lampionów - a o konieczności modlitwy i Mszy św. za Zmarłych. Wspólna modlitwa na naszym Cmentarzu (sama procesja) rozpocznie się 1 listopada o godz. 14.00, natomiast 2 listopada o godz. 8.00 będzie Msza św.

FOTOKRONIKA PARAFIALNA * FOTOKRONIKA PARAFIALNA

Z wizytacji kanonicznej Księdza Arcybiskupa Mariana Gołębiewskiego, przeprowadzanej w naszej Parafii 22 kwietnia br.

Z uroczystości i Komunii św.

Z festynu dla dzieci

Z uroczystości Bożego Ciała

FOTOKRONIKA PARAFIALNA * FOTOKRONIKA PARAFIALNA

Nowy nasz wikariusz - ks. Szymon

Misjonarze z naszej parafii, na spotkaniu koleżeńskim w Ekwadorze w Ameryce Płd. – na równiku Ziemi: (od prawej) o. Marek Piaszczyński, o. Krzysztof Kopeć, o. Mariusz Szczepański i o. Adam Gut

Ks. rektor Waldemar Irek w dniu Odpustu

Występ artystyczny naszej młodzieży w dniu odpustu

Z wyjazdu Parafian do Biskupina i Gniezna

Z kolonii dla dzieci w Darłowie